

**29. novembra
2015**

FARNÍK

Príklad zo života

Dekan Wetzel, známy v Nemecku peknými ľudovými spismi rozpráva toto:

Poznal som ženu, ktorá mala ozaj dobrosrdečného muža a predsa boli obaja veľmi nešťastní. Ona bola vinovatá. Bola to nevrlá stvora: všetko, ale všetko ofrflala!

Keď manžel v nedeľu doma ostal hrať sa s deťmi, vtedy kričala: „mal by si sa ísť ukázať aj do spoločnosti, inak bude z teba celý pecivál, keď nepôjdeš medzi ľudí.“ Vypil však pohár piva alebo vína, už mu aj robila výčitky, že je ľahkomyselný!

Šatil sa jednoducho, tu sa mu vysmievala: „Chodíš ako ozajstný žobrák!“ Keď si však zaopatril lepši odev, zas sa žalovala, že je márnوترatný.

Ak bol pri jedení veselý, manželka zaraz bedákala: „Bože, ty si žiješ bez starostí, ani dajaký tovariš a nič sa nestaráš o budúcnosť.“ Keď sa však vážne zamyslel, vyčítavala mu, že nedôveruje v Boha.

Pre túto ustavičnú zvuďu celá rodina bola nešťastná. Rodičia nemali pred deťmi nijakej vážnosti. Deti najmä matku nemilovali, neposlúchali. Muža to veľmi bolelo. Mnoho sa modlil, aj dal na modlitbu, ale sa nič nezlepšilo.

Konečne zaobstaral sošku Božského Srdca i postavil ju v izbe na predné miesto. Každý deň, ráno i večer museli si všetci klaknúť pred sošku a spolu sa modliť. Na koniec modlitby otec vždy pripojil vzdych: „Ó Božské Srdce Ježišovo daruj nám láskavo domáci pokoj.“

A nastal obrat a znamenitý! Žena uznala svoje chyby, ofútovala ich a napravila sa. Odvtedy pokoj a láska panuje v celej rodine.

Tretie prisľúbenie:

Vo všetkých protivtenstvách ich poteším.

„Oči sa mi smejú, srdiečko mi plače“ – hovorí krásna národná pieseň. Hej, v ľudskom živote mieša a premieša sa radosť a smútok. Popri radosť všetci kedy-tedy viac-menej skusujeme aj kríže

a trápenia. Dokazovať to – bolo by vodu do Dunaja nosiť.

Telo má svoje všelijaké trápenia – Bože, ako strašné neraz! A duši tiež nekvitnú vždy ruže, jesto i veľa trňov! Žiaľ stíska srdce. Bieda biede ruku dáva – na zúfanie, ľudsky hovoriac.

Kríž máme neraz sami so sebou, s robotou, so zdravím, s núdzou, s počasím, s tisíc maličkosťami. Hodne krížov robia nám aj iní, s ktorými žijeme: seberovní a predstavení, blízki i ďalekí, raz nevinne, raz aj zo zlosti...

Každý deň má svoje kríže – ako má (nebuďme nevďační!) aj svoje radosti – aspoň v Bohu. Ale podaktorým v očiach slzy ani nevysychajú!

Svojská dobrotá B. Srdca

Nuž a tu sa hlavne ukazuje svojská dobrotá B. Srdca. Dalo svojim ctiteľom tretie prisľúbenie: „Vo všetkých protivtenstvách ich poteším“. Sú to akoby jeho staré slová: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a obťazení ste a ja vám dám odpočinúť.“

Potešiť, posilniť zroneného je znakom šľachetného s veľkodušného srdca. Nuž a pravda, B. Srdce bez porovnania je najšľachetnejšie a najveľkodušnejšie z ľudských srdc. Je ono i ľudské i Božské Srdce – šľachetné je šľachetnosťou samého Boha...

Koľko raz to dokázal Ježiš za života, keď dobre robiac a všetkých uzdravujúc chodil po zemi, ba vdovinho syna z Naimu a svojho priateľa Lazara aj vzkriesil. U toho aj zaplakal! Božie slzy!

Ba aj sám skúsil všetky ľudské biedy: muky na tele, úzkosť v Srdci. Všetky posvätil a naučil nás, ako ho máme nasledovať.

Čože sľubuje?

Nie to – čo by naša slabosť a krátky rozum si žiadali – že nám hneď vezme trápenia.

Ale robí s nami ako matka s dieťaťom. Neodníme mu horký liek, ale posmelí ho, pomôže mu ľahšie ho užiť.

Ježiš vie, že sme na tomto svete iba na skúške: až po nej prichádza nevýslovná, prešťastná odmena. Vie, že hlavné a jedine potrebné je: ísť cestou do neba!

Preto ani nesľubuje svojim ctiteľom, že im vezme kríže, ale vraví: „Vo všetkých protivtenstvách ich poteším.“

V čom je potecha B. Srdca?

Už samotná úcta B. Srdca posilňuje a teší v krížoch. Ved' po prvé učí nás spájať svoje bóle s bôľmi B. Srdca, a tak trpezlivo ich znášať. Ježiš obetuje Otcovi Nebeskému nielen naše modlitby, ale aj naše bóle spolu so svojimi a dáva im nesmiernu hodnotu pre večnosť. Povedz veľkodušne: „B. Srdce, prijímam tento kríž v spojení s obetami tvojho B. Srdca – tebe na slávu a mne na spasenie – a hneď skúsiš, ako ti obľahčí kríž svojou milosťou.“

Svätá Terézia (španielska) dobre hovorí: Len čo sa človek poddá Bohu kríž svoj niest', už akoby netrpel. Nuž hej, ved' hlavne preto trpíme, lebo sa protivíme bóľu. Menej by sme trpeli, keby sme

kríž s odovzdaním do vôle Božej prijali, ako Spasiteľ c záhrade Olivovej: „Otče, nech sa stane vôľa tvoja a nie moja!“

Po druhé pohľad na obraz B. Srdca posilňuje, teší. Vidíš v ňom všetky znaky bóľu. Kríž, čo je v B. Srdci zasadený, učí ťa svoj kríž niest' kvôli jemu. Veniec trňov venčí a pichá B. Srdce; vraví ti: prijmi rád svoje tajné bóle, aby si sa mu podobal! Veľká rana, ako z nej tečie krv a voda, volá nás s jeho trpkosťami spojiť svoje slzy – čo sú akoby krvou nášho srdca.

Ale B. Srdce aj samo rovno teší podľa svojho sľubu. Čo ako veľkodušne prijímame kríž, naša biedna príroda potrebuje potechy.

Ved' či sám Spasiteľ nehľadal potechy u učeníkov v horkej muke na hore Olivovej? Potom zas prijal potechu, keď mu ju anjel z neba priniesol.

Vie teda, že nám treba potechy – preto ju aj sľubuje a aj dáva. Skús a uvidíš!

Ako sa plní tretie prisľúbenie?

Jedného dňa – rozpráva páter T. D. – zavolali ma k chorému. Bolo t v piatok, ktorý je osobitne zasvätený B. Srdcu. Našiel som na biednom ležisku, na slame, človeka asi 40 – 50 ročného. Od šiestich mesiacov celkom ochromel. Okrem toho hnusal mu chrbát a boky. Chudák ležal v bolestných ranách čo pripomínali Božského Trpiteľa. K tomu bol opustený, bez dostatočnej opatery, lebo jeho jediná 20 ročná dcéra musela hrdlačiť od rána do noci mimo domu, aby zarobila na každodenný chlebič.

Sám bol, keď som ho prišiel zaopatriť. A veľmi ma prekvapila nielen jeho trpezlivosť, ale aj – šťastie a spokojnosť, čo mu žiarila z tváre.

Ale akože je to možné – pýtam sa ho – že ste pri toľkých bolestiach taký spokojný?

Chorý len mihol očami – ved' prstami nemohol pohybovať – na pekný obraz Srdca Ježišovo a Srdca P. Márie v peknom ráme. Dozaista si odtrhol od úst, keď ho kupoval.

„Pozrite sa, vebelný pane, odtiaľ moja potecha! Keď na mňa prichodia neznesiteľné bolesti, pozriem na Srdce Ježišovo a potom zas na Srdce Bohorodičky a hovorím si: Tí viac trpeli ako ty a boli nevinní, kým ty si veľa zhršil. Vtedy sa uspokojím a som potešený.“

Veľmi som sa povzbudil na ťažko chorom a potom zaraz som poslal milosrdnú sestru opatrovať ho. Po dvoch týždňoch zas som sa k nemu vrátil, ale nábožný trpiteľ sa už bol presťahoval do lepšieho života. „Keď som sa opýtal, ako zomrel, odpovedali mi: „Keď sa mu už koniec približoval, zvolal: „Moja posteľ je posypaná peknými modrými kvetmi a hľa, prichodí milosrdná Matka Božia, aby ma odviedla“. Potom skonal s milým úsmevom na tvári.

Ktože by si tu nevzdychol: „Ej však si prešťastný, keby som len i ja mohol tak krásne umrieť ako ty!“

Úmysly svätých omší

ráno

Po	PodĎakovanie za 50 rokov života a BP pre rodinu
U	BP rodiny Ovšákovej 1036
St	† Serafína, Štefana, Jozefa 43
Š	Za zdravie a BP pre rodinu Kucht'ákovú, † rodičov Subjakových a Kucht'ákových 1113
Pi	BP a ochranu pre rodinu, za rodičov a súrodencov s rodinami
So	† Kamila, Antona a Máriu 170
N	PodĎakovanie za 30 rokov života a BP pre rodinu 193 o 7 ⁰⁰

večer

Po	PodĎakovanie za 85 rokov života, za zdravie a BP pre rodinu 225
U	† manžela, rodičov, † brata Jozefa Bul'vasa a za účastníkov pohrebu 508
St	† z rodiny a za zdravie a BP 323
Š	† Floriána Briša 206
Pi	BP pre členov ružencového spoločenstva Sv. Barbory
So	
N	

Oznamujeme

V **štvrtok** vyložená Sviatosť Oltárna k poklone od 17.00 do 17.50.

V štvrtok po večernej sv. omši **stretnutie miništrantov 8. – 9. ročníka ZDŠ.**

Dnes na *Prvú adventnú nedeľu* 29. 11. 2015 **zbierka na charitu.**

Roráty počas Adventného obdobia v **pondelok a stredu.**

Prvý piatok v mesiaci december:

Sviatosť zmierenia:

Deti v utorok 15.00 – 15.30

DD v štvrtok o 9.00, o 10.00 sv. omša

V štvrtok, piatok 16.30 – 18.00

Návšteva chorých v piatok od 8.00

Modlitba sv. ruženca na prvú sobotu v mesiaci december:

1. Sv. Cecílie 2. Sv. Cypriána 3. Sv. Cyrila a Metoda 4. Sv. Dominika Sávia 5. Sv. Dominika, kňaza a zakladateľa rehole

Sv. Mikuláša pre deti z farnosti bude v **pondelok 07. 12. 2015** po sv. omši za účasti detí.

Sviatosť zmierenia k sviatkom Narodenia Pána bude v našej farnosti **v nedeľu 13. 12. 2015** od 13.30 do 15.00.

Možnosť objednať **časopis Rodina Nepoškrvnenej** na rok 2016 u p. Agnesy Vojtašákovskej do 20. 12. 2015. Cena 5 EUR.

Deti, ktoré sa v advente od 01. 12. 2015 zúčastnia na každej sv. omši, dostanú po každej sv. omši jednu figúrku v sakristii Tak im za 24 dní vznikne **celý Betlehem.**

Rímskokatolícky farský úrad Novot'

tel.: 043 5590 230; 0911 590 230

e-mail: farnost@novot.sk

č. ú.: 0054179595/0900

Bohoslužby

30.11. – 06.12. 2015

Po	Sv. Ondreja, apoštola, sviatok	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
U	Féria po 1. adventnej nedeľi	14 ⁰⁰ 18 ⁰⁰
St	Féria po 1. adventnej nedeľi	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
Š	Sv. Františka Xaverského, kňaza, spom.	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
Pi	Votívna sv. omša <i>O Najsvätejšom Srdci Ježišovom</i>	6 ³⁰ 18 ⁰⁰
So	Votívna sv. omša <i>O Panne Márii</i>	7 ⁰⁰
N 1	DRUHÁ ADVENTNÁ NEDEĽA	7 ⁰⁰ 8 ³⁰ 10 ³⁰